

॥ ओ३म् ॥
यथा मातरमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति जनतः ।
एवं गृहस्थमाश्रित्य सर्वे
जीवन्ति भिक्षवः ॥
(वसिष्ठ - ८/१६)

अद्वेष्ट्यचाप्योभश्च दमो भूतदया शमः।
ब्रह्मचर्यं तपं शौचम्
अनुक्रोशं क्षमा धृतिः॥
सनातनस्य धर्मस्य
मूलमेव दुरासदम्॥
(मत्स्यपुराण, १४३/३१-३२)

RNI No. : DELSAN/2011/38660 ISSN 2321 - 4937

सत्यनिष्ठा जयेल्लेखनी निर्भया

DL(E)-20/5534/2024-26

Posting Date.:
4-5, 19-20 of Every Month

संस्कृत - संवादः

पाक्षिक समाचारपत्रम्

संपादकीयकार्यालय: ए-२/३२, वजीराबाद मार्गः, भजनपुरा, देहली-११००५३, दूरभाषः ९३११०८६७५१

ई-मेल: sanskritsamvad@gmail.com वेबसाइट: www.sanskritsamvad.com मूल्यम्-रु. १०/-

॥ ओ३म् ॥
भिन्भाण्डं च खट्वां च
कुक्कुटं शुनकं तथा।
अप्रशस्तानि सर्वाणि
यश्च वृक्षो गृहेरुहः॥
भिन्भाण्डे कलिम् प्राहुः
खट्वायां च धनक्षयः।
कुक्कुटे शुनके चौब
हविः नाशन्ति देवताः॥
वृक्षमूले ध्रुवं सत्यं
तस्माद् वृक्षं न रोपयेत्॥
(महाभारत, अनु. १२७/१५-१६)

क्र वर्षम्-१४ क्र अंकः-१२ (३२४) नवदेहली क्र १६ दिसम्बरमासः २०२४ तः ३१ दिसम्बरमासः २०२४ पर्यन्तम् क्र विक्रमसंवत्-२०८१ क्र सृष्टिसंवत्-१,९६,०८,५३,१२४ क्र पृष्ठम्-१२

आर्यसमाजस्य १५०तमस्य स्थापनादिवससमारोहस्य माननीयरक्षामंत्री, श्रीराजनाथसिंहः भारतमंडपे कृतवान् उद्घाटनम्

नवदिल्ली। भारतस्य प्रभावशालिषु सांस्कृतिक सामाजिक संघटनेषु एकः आर्यसमाजः भारतमंडपे नई दिल्ल्याम् आयोजिते भव्य कार्यक्रमेण सह स्वीयस्य १५०तमस्य स्थापना दिवस

समारोहस्य शुभारम्भं कृतवान्। रक्षा मंत्री श्री राजनाथ सिंहः तत्र उपस्थितः। गुजरातस्य महामहिम राज्यपालः आचार्यः देवब्रतः विशेष अतिथि रूपेण कार्यक्रमस्य शोभां वर्धितवान्। महर्षिणा दयानन्द सरस्वतीवर्येण १८७५ तमे वर्षे मुंबई नगरे स्थापितः आर्यसमाजः पूर्णे भारते विश्वस्मिन्श्च शिक्षा, सामाजिक सुधारः, सांस्कृतिक मूल्यानि च वर्धयति। जेबीएम समूहस्य अध्यक्ष श्री सुरेंद्र कुमार आर्यः मुख्य भाषणं दत्तवान् यत् यत्र आर्यसमाजस्य विन्यासः मानवता सेवायै निरंतर प्रयासान् कुरुते। आर्यसमाजस्य पदाधिकारिणः विद्वान्सः संन्यासिनः आर्यसंस्थानान् प्रतिनिधियः भागं गृहीतवन्तः। अवसरेऽस्मिन् भारत सर्वकारास्य डाक विभाग द्वारा निर्गतस्यमहर्षि दयानन्दसरस्वतीवर्य २००तम जयंती सम्माने स्मारिकारूपेण डाकचिटिकायाः अनावरणं कृतम्। यस्य उद्घाटनं प्रधानमंत्री श्री नरेंद्र मोदी अकरोत्। आरम्भे १२ फरवरी, २०२४ तमे दिनाङ्के भारतीय राष्ट्रपतिः श्रीमती द्वौपदी मुर्मुः गुजरातस्य टंकारायां महर्षि दयानन्दस्य जन्मस्थल्या श्रद्धांजलिं अर्पितवती। अथ च वक्फ परिषत्संशोधन विधेयक समर्थनम् बांगलादेशे हिंदुषु अल्पसंख्यकेषु अत्याचारे चिंता जाति आधारितायाः जनगणनायाः विरोधः चेत्यादीनाम् प्रस्तावानाम् आनयनम् आर्यसमाजस्य १५०तमे स्थापना दिवस समारोहे आगामिवर्षे करिष्यति।

देववाणीपरिषदः ४९तमः स्थापनादिवससमारोहः

नवदेहली (सौरभशर्मा)। १३.१२.२०२४ तमे दिनाङ्के रमालये देववाणी-परिषद, दिल्ली इत्यन्य ४९तमः स्थापनादिवससमारोहः समाप्तिः। अस्य कार्यक्रमस्य शुभारम्भः श्रीलक्ष्मणेपाल-कृतेन ऋग्वेदीय-कृष्णयजुवैदीय-मङ्गलाचरणेन, श्रीदण्डपाणिकृतेन शुक्लयजुवैदीयमङ्गलाचरणेन,

ऋषिराजपाठककृतेन च सामवेदीयार्थवेदीयमङ्गलाचरणेनाभूत्। एतदनु ऋषिराजपाठकेन देववाणीपरिषदः संस्कृतसेवोल्लेखपूर्वकम् आचार्यरमाकान्तशुक्लानां पुण्यस्मरणं कृतम्। श्रीमता आनन्दवर्धनशुक्लेन स्वागतभाषणं कृतम्। अङ्गवस्त्रप्रदानपूर्वकमतिथीनां स्वागतविधेरनन्तरं कार्यक्रमस्य मुख्यातिथि-पदमलङ्कृत्वा

शेषभागः पंचमपुरुषः

द्वि-दिवसीया लोके रामायणम् विषयिका राष्ट्रियसङ्गोष्ठी सम्पन्ना

(प्रत्येकं प्राणिनां महत्वं बोधयति रामायणम् जगद्गुरुः स्वामीविद्याभास्करमहाराजः)

अयोध्या। चातुर्वेदसंस्कृतप्रचारसंस्थानम् काशी, का.सु.साकेत-स्नातकोत्तर-महाविद्यालयः एवं श्रीत्रिपुणिदेव-संस्कृतमहाविद्यालयः अयोध्या इत्येतेषां संयुक्तायोजने अयोध्यायां राष्ट्रियसङ्गोष्ठीयां सम्पन्ना। मार्गशीर्षशुक्लैकादश्यां गीताजयन्त्याम् अस्योदघाटनमभूत्।

तत्रादौ कोसलेशदसनपीठाधी-श्वराणां सान्निध्ये दीपप्रज्वलन, माल्यार्चन, स्वागतवचेभिश्च समेषाम् अभिनन्दनं विहितम्।

तैरुक्तं यत् समाजे रामायणस्य प्रतिष्ठापनार्थम् अस्माकामाचरणं श्रीरामानुरूपं स्यात्। समाजे रामरावणयोः द्वयोरपि चरित्रं परिलक्ष्यते। अद्यत्वे बांगलादेशे हिन्दूनामुपरि जायमानमत्याचारं दृष्ट्वा रामायणस्योपादेयताम् अनुभवितुं शक्यते। भगवान् रामः राक्षसाणाम् अत्याचारात् समाजं रक्षितुं शास्त्रं शास्त्रज्वलं धृतम्। अतो देशे विदेशे क्वचिदपि सनातनधर्मेण सह अनैतिको व्यवहारो जायेत इति चेत् सर्वैरस्माभिः भूषां विरोधः करणीयः। उत्तरप्रदेशसंस्कृतसंस्थानस्य अध्यक्षचरैः, मेरठविश्वविद्यालयस्य संस्कृतविभागसमन्वयकैः मुख्यातिथिभिः प्रो.वाचस्पतिमित्रैः प्रतिपादितं यत् श्रीरामस्य जीवनं संघर्षयमासीत्। अन्यायाधार्म्याद्यन्मूल्यायितुं ऋषिभिः श्रीरामस्य वनगमनं प्रकल्पितम्। अनेन श्रीरामस्य भगवत्तापि प्रदर्शिता। भगवत्तेयमन्वर्थातां यात्विति नानविधास्त्राणि शस्त्राणि प्रदातानि ऋषिभिः। रामरावणयोः संस्कृतौ वैशिष्ठ्यमिदमेवासीत् यत् रामः त्यागस्य प्रतिमूर्तिरस्ति, रावणः संग्रहस्य च।

छपरा-बिहारस्य जयप्रकाशविश्वविद्यालयस्य संस्कृतविभागाध्यक्षैः सारस्वतातिथिभिरुक्तं यत् भगवान् रामो धर्मस्य सर्वलक्षणैः सह परिपूर्णो विद्यते। सः साक्षाद् धर्मविग्रहो वर्तते। लोके धर्माचरणम् अधर्माचरणं वा सर्वत्र रामनाम गृह्यते। विवाहं वरवधू रामसीतारूपेण गृयते। श्रीरामर्षिस्नातकोत्तरमहाविद्यालयस्य प्राचार्या प्रो.रीनापाठकवर्या विशिष्टातिथि रूपेण सम्बोधयत् यत् भगवान् रामः लोके धर्मस्थापनार्थम् जन्म अलभत् अतः क्षमाकरुणामानवीयमूल्यादिभिः आदर्शभूतो वर्तते। सम्पूर्तिसत्रस्य विशिष्टातिथिः वेदभाष्कारः आचार्यो देवीसहायपाठेयवर्यः आसीत्। महोदयैरुक्तं यत् मानवीयादर्शस्य विग्रहः, समरसतायाः प्रतिमूर्तिः रामः सर्वधर्मसम्भावस्य, सर्वजनसौहार्दस्य सन्देशम् अददात्। शेषभागः द्वितीयेषु

उत्तराखण्डसंस्कृतअकादमी द्वारा आयोजितस्य द्वि-दिवसीय अखिलभारतीय-संस्कृत-शोधसम्मेलनस्य भव्यम् आयोजनं जातम्

हरिद्वाराम्। तत्र उद्घाटन सत्रे अतिथयो दीपं प्रज्वल्य श्री जगद्गुरु श्री चन्द्र संस्कृत महाविद्यालय भगवत् धर्मः छात्रैः स्वागत गीतेन समाप्तेभ्यः अभिनन्दनं विहितम्। अकादमी सचिवः डॉ वाजश्रवा आर्यपः स्वागत उद्बोधने कथितवान् यत् भारतीय ज्ञान परम्परा विश्वस्य प्राचीनतम ज्ञान परंपरा। कार्यक्रमस्य अध्यक्षः गुरुकुल कांगड़ी विश्वविद्यालयस्य कुलपतिः प्रो. हेमलता कृष्णमूर्तिः कथितवती यत् एतदृशानां शोध सम्मेलनानां माध्यमेन संस्कृत ज्ञान राशि संरक्षणं संभवम्। आधुनिक शिक्षायाः प्रतिचरणं संस्कृतं सर्वविदं स्वीकार्यमेव।

मुख्यातिथिः उत्तराखण्ड शासनस्य संस्कृत शिक्षा सचिवः दीपक कृष्णराम गैरोला कथितवान् यद् आधुनिक विज्ञानमपि संस्कृतम् अनुसरति। संचालनं अकादम्याः शोध-अधिकारी कार्यक्रम संयोजकः डॉ हरिश चन्द्र गुरुरानी कृतवान्। पंजीकरण प्रभारी किशोरी लाल रत्नां अवदत् यत् हिमाचलं, पश्चिम बंग, महाराष्ट्रं, मध्य प्रदेशः, केरलं, आंध्रं, गुजरातं, पंजाबः, उत्तराखण्डः च इत्येत्यः स्थानेभ्यः आगताः आहत्य ६२ प्रतिभागिनः स्वं शोधपत्रं प्रस्तुतवत्तः। कार्यक्रमे सामवेद संस्कृत विद्यालयस्य अध्यापकः शिवपूजनं, भगवत् धाम संस्कृत विद्यालयस्य शिक्षकः जगतनयन बहुखंडी, संस्कृत संवाद पत्र

प्रथमपुरस्य शेषभागः

द्वि-दिवसीया लोके रामायणम्....

सङ्गोष्ठ्याम् आदेशोऽयः सप्तदशराज्येभ्यः अशीतिरथिकैकशतं प्रतिभागिनः सहभागं कृतवन्तः। प्रथमसत्रस्य अध्यक्षता प्रो.धर्मदत्तचतुर्वेदिवर्यैः, द्वितीयसत्रस्य प्रो.बैद्यनाथमिश्रवर्यैः, तृतीयसत्रस्य प्रो.प्रतिवाचाधवानीवर्यैः कृता। एतेषु द्विविंशतिः शोधपत्राणि प्रस्तुतानि। एवमेव अँनलाइनविधिना पञ्च सत्राणि आसन् तत्र क्रमशः प्रो. गीतशुक्ला, डॉ. बन्दना द्विवेदी, डॉ. प्रमोदकुमारमिश्रः, डॉ. धनन्जय मणित्रिपाठी, डॉ. राजवी ओझा वर्यादिभिः अध्यक्षता कृता।

सत्रसंयोजकः धन्यवादान्तकाशकाश्च आसन् क्रमशः डॉ. प्रभातकुमारसिंहः, डॉ. प्राङ्गेशमिश्रः, डॉ. तेजप्रकाशः, डा. अखिलेशकुमारः, डॉ. रामप्रतापमिश्रः, डॉ. इन्द्रेशपाण्डेयः, डॉ.

अधिषेकपाण्डेयः, डॉ. खगेन्द्रमिश्रः, डॉ. अवनीनन्दपाण्डेयः, डॉ. सचिनदेवद्विवेदी, डॉ. अम्बरीशमिश्रवर्या: आसन्।

उद्घाटनसत्रस्य सञ्चालनं डॉ. अरविन्दकुमारतिवारिणा कृतम्, सम्पूर्तिसत्रस्य डॉ. चन्द्रकान्तदत्तशुक्लेन च।

सङ्गोष्ठ्यां द्वितीये दिवसे मर्यादापुरुषोत्तमश्रीराममहिमकाव्यगोष्ठी अपि समायेजिता आसीत् अत्र आमन्त्रितैः कविभिः स्वस्वकाव्यपाठैः श्रीरामः स्तुतः। प्रो.धर्मदत्तचतुर्वेदिवर्याणामायश्ये प्रो.हरिप्रसाद अधिकारी, प्रो.बैद्यनाथमिश्रः, डॉ. अरविन्दकुमारतिवारी, डॉ. प्राङ्गेशमिश्रः, डॉ. अधिषेकपाण्डेयः, डॉ. अम्बरीशमिश्रः, डॉ. सन्तोषमिश्रः, श्रीशिवाकान्तिवारी, श्री ईशानतिवारी, सञ्चालन श्रीपट्टकज्ञावर्यैः कृतम्।

अत्र सङ्गोष्ठ्यां डॉ. जगदीशनारायणतिवारी वर्धमिहाराष्ट्रतः, डॉ. सन्तोषमिश्रः जबलपुरतः, डॉ. शशिकान्तः रांचीतः, डॉ. देवेन्द्र तिवारी आरातः, डॉ. शिवाकान्तपाण्डेयः आर्यमगढः, डॉ. आशुतोषत्रिपाठी मऊतः, डॉ. हरिद्वारशुक्लः, तोताद्रिसंस्कृतमहाविद्यालयस्य प्राचार्यः डॉ. कुलदीप मिश्रः, श्रीबृजेशपाण्डेयः, सुप्रीतिविश्वमध्ये, पूनम, साक्षी, ऋतु, हर्षितापाध्यायः, अविनाशमिश्रः, अनुरागमिश्रादयः शोधार्थिनो दिल्लीतः, अभिनवशङ्करपाण्डेयः, विवेकपाण्डेयः, अनामिकासिंह आसन्।

सङ्गोष्ठ्याः संयोजकः डॉ. चन्द्रकान्तदत्तशुक्लः, सहसंयोजकः डॉ. अखिलेशकुमारः, समन्वयकः प्रो.दानपतितिवारी, सहसमन्वयकः प्रो.अधिषेकदत्तत्रिपाठी, आयोजनसचिवः डॉ. अरुणपाण्डेयः अन्ये च संयोजनसमितिसदस्याः सम्पुर्णिता आसन्।

अन्ते संयोजनसमित्या परमपूज्ये भ्यो जगद्गुरुस्वामीविद्यामास्करम्। एतस्य पत्रस्य लोखनं वाचनं प्रो.धर्मदत्तचतुर्वेदिवर्यैः कृतम्।

वेदादि शास्त्राणां परम मनीषी महामहोपाध्यायः प्रो. मुरली मनोहर पाठकः, माननीयः कुलपति, श्रीलाल बहादुर शास्त्री राष्ट्रीय संस्कृत विश्वविद्यालयः, नई दिल्ली इत्यस्य संस्कृत क्षेत्रे उत्कृष्ट योगदानाय श्रीनाथ संस्कृत महाविद्यालय हाटा, कुशीनगर (उत्तर प्रदेश) द्वारा ०६ दिसम्बर २०२४ तमे दिनाङ्के महाविद्यालयस्य शताब्दी वर्ष समारोहस्य मङ्गलप्रसङ्गे श्रीनाथेर्थि सम्मानने सम्मानितः। एतदर्थं विश्वविद्यालय परिवारः माननीय कुलपते: प्रणतिपुरस्सरम् अभिनन्दनं कुरुते।

गीता-जयन्तीमुपलक्ष्य कार्यक्रमः समायोजितः

महेन्द्रगढः। दिनाङ्के ०६/१२/२४ हरियाणाप्रान्तस्य महेन्द्रगढःस्थ-केन्द्रीयविश्वविद्यालयस्य संस्कृतविभागः एवं संस्कृतभारती महेन्द्रगढ़मनयोः संयुक्ततत्त्वधाने गीता-जयन्तीमुपलक्ष्य

अष्टादशशतोकीगीतायाः पाठः, मधुस्मितया गीतामहत्वचर्चा, पायलवर्यया सस्वरगीताश्लोकपाठः अक्रियत। अनेन गीतामुपलक्ष्य अन्याः प्रस्तुतयोऽपि संजाताः। गीतायाः कार्यक्रमेऽस्मिन् अष्टादशशतोकीगीतापरायणे सह गीतायाः महत्वम्, गीतायाः वैज्ञानिकता तस्याः उपादेयताच विषयाः स्वीकृत्य विविधाः प्रतियोगिताः अपि समायोजिताः। गीतायाः वर्णितयोः कर्मसिद्धान्त-साख्यसिद्धान्तयोः विषये योगविभागस्य छात्रया मीनूर्वयर्या व्याख्यानं प्रासूतय। अतिमेऽस्य कार्यक्रमस्य संयोजिका संस्कृतविभागे सहायकाचार्या डॉ. सुनरानी सर्वाणां हार्द धन्यवादमज्ञापयत अस्मिन् अवसरे

कार्यक्रमः समायोजितः। कार्यक्रमेऽस्मिन् संस्कृतविभागस्य योग विभागस्य च नैका: छात्राः प्रतिभागमाहृण्। छात्रासु हिमांशीवर्यया

गणमान्यः विभागीया: सदस्याः डॉ कृष्णकुमारः, डॉ. अर्चनाकुमारी, श्रीमत्सुमितशर्मा विद्यार्थीगणाः, शोधार्थिनश्च उपस्थिताः आसन्।

सप्ताहव्यापी विवाहमहोत्सवःसम्पन्नः

शिवराजभृतः

अस्मिन् वर्षे मार्गशिर्षे मासे १६ दिनाङ्के आरभ्य २३ दिनाङ्के पर्यन्ते जनकपुरनगरे महत् विवाहमहोत्सव कार्यक्रम सम्पन्नं अभवत्। तस्मिन् काले प्रातःकालात् आरभ्य रामजानकीमन्दिरं, मिथिलाप्रदेशस्य अन्यमन्दिरणि च सनातनहिन्दवः श्रद्धालुनां जनौघ अदृश्यन् भगवान् रामः सबरातकः सीतायै विवाहं कर्तुं अयोध्यातः जनकपुरं प्रति प्रस्थितम् आसित। अस्मिन् शोभायात्रायां पञ्चसततः अधिकाः बरातक-जनाः आसन् सबरातकः रामः डिसेम्बरदिनाङ्के अयोध्यामार्गेण आजमगढः, बक्सरः, पटनाः, मुजफ्फरपुरस्य कन्तिः, सीतामढीः, बेनीपट्टीः, मध्वापुरमार्गेण नेपालदेशे प्राविशत। तदनन्तरं बारातकः डिसेम्बर मासस्य एडिनाङ्के अयोध्या प्रत्यागमन्ति।

सप्ताहव्यापी रामजानकीविवाहपञ्चमीमहामहोत्सवस्य कार्यक्रमेण जनकपुरधामं उत्सवमयं जातम्। मौसिरामासस्य १६ दिनाङ्कात् आरभ्य विवाहपञ्चमीया प्रथमदिने वरं रामं नगरदर्शनं कारवित्वा नगरं दर्शनंकार्यक्रमं सम्पन्नं अभवत् इदम् नगरदर्शनः नामा प्रसिद्धं अस्ति। सुन्दरौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ दृष्ट्वा जनकपुरः वासिनः सर्वे नरार्थायः गृहाणि सर्वाणि कार्याणि च त्यक्त्वा तौ दृष्टुं नगराप्रति आगताः। युवतयः प्रासाद शिखरसुदा गवाक्षात् द्वौ भ्रातरौ अपश्यत् कुसुमै स्तवै अवर्षत् जय शब्द घोषे सुमङ्गलै ब्रह्मघोषणे शंखनाद सहितम् स्वागतं कृत्वा नगर दर्शनं कार्यक्रम सम्पन्न जातः। द्वितीयः दिवसे मार्गशिर्षे मासस्य १७ दिनाङ्के द्वौ भ्रातरौ गुरुआजां अनुसृतं पुष्पं आनितुम् पुष्पावाटिकां प्रति अगच्छताम्। राम सितयोः पुष्पावाटिकामध्यतः मिलनं कार्यक्रम सम्पन्नं अभवत्। तृतीय दिवसे अर्थात् मार्गशिर्षे मासस्य १८ दिनाङ्के पौराणिक आग्नान अनुसृतं धनुषयन्त्रस्य विधिः सम्पादनं अभवत्। जनककौशिकौ सम्पते रामो

वामहस्तबलाद्धनुत्रिखंडं अकरोत्। चतुर्थदिने अर्थात् मार्गशिर्षे मासस्य १९ दिनाङ्के जानकीमन्दिरात् वलयः उपहाराश्च वरपक्षं राममन्दिरं प्रति प्रेशयितुम् क्रमबद्धं पञ्चशताधिक शतम् वस्तुनि सज्जी कुर्वन्ति। मिथिलायाः वैवाहिक उत्सवेषु विशेषसंस्कृतिः जानकीमन्दिरस्य महन्थः च राममन्दिरस्य महन्थः सम्बन्धित मिलानसमारभ्यः अपि अभवत्। पञ्चमे दिने अर्थात् मार्गशिर्षे मासस्य २० दिनाङ्के विवाहमण्डपं निर्मतुं विवाह मण्डपलेपनार्थं गंगासागरात् जलाशयात् पुजनमर्चनं कृत्वा मृत्तिकां आनितः यतः मटकोर नामा प्रसिद्धः अस्ति। अस्मिन् कार्ये जनकपुरनगरस्य वहवः नार्याः समहतुसाहेन सम्पन्न चक्रुः। षष्ठे दिने अर्थात् मार्गशिर्षे मासस्य २१ दिनाङ्के रामसीतायाः स्वयंवरः कार्यक्रम अभवत्। अस्मिन् दिवसे मैथिली संस्कृत अनुसृत्य नार्यो मंगलगांतादि कुर्वन् सीतारामस्य विवाह सम्पन्न अभवत्। अतिम दिवसः रामकलेवः इति नामा प्रसिद्ध अस्ति। अयोध्यात् आगच्छन्तः सनातनी हिन्दवः साधुः सन्यासी जनाः शनातः भोजयित्वा वस्त्रांदक्षिणांधनं दत्त्वा भव्यस्त्रेण विसर्जनं कुर्वन्ति।

रामायणे अस्मिन् विषये आग्नान अस्ति। पुरा त्रेता यूगे दुरात्मनः वलदर्पितः रक्षासमधिपरावरणः वभुवः। चराचर जगद्भयादेव संत्रस्तं आसित। तस्य वधार्थाय श्रीहरि विष्णोः अपोद्यापाति राजा दशरथस्य गृहे जेष्ठ पुत्र नर रूपेण आविर्भुवः। रामः विश्वामित्रलक्ष्मणौ सार्थं जनकपुरं अगमत्। तत्र राजा जनकस्य नगरे जगद्भ्या भवानी सीताया स्वयंवरस्य आयोजनः आसित। तस्मिन् काले रङ्गे महति विस्तीर्णं धनुः स्थापयामासासित। तदा राजा जनकेनुवाच धनुः भग्नं आकर्षणादिदं भविष्यति तस्य इयम्भार्या सीता भविष्यति। कोऽपिराजा तद् कर्तुम नसेकृः। तदा स्वस्य गुरुविश्वामित्रस्य अनुजां प्राप्य एतत् कृतम् आसीत्। अनन्तरस् विधिरूपकं माता सीतायाः विवाहः मर्यादापुरोत्तम प्रभुः श्री रामः सह मार्गशिर्षे मासस्य पञ्चमी दीवसे वभुव।

प्राकृत विद्यायां सर्वाः विद्याः समाहिताः-प्रो वीरसागरजैनः

(प्राकृतविद्याभवने प्राकृतस्य व्यापकतेति विषये संगोष्ठी सम्पन्ना)

श्रीलालबहादुरशास्त्रीराष्ट्रीयसंस्कृतविश्वविद्यालये दिल्लीराज्यस्तरीयशास्त्रीयस्पर्धायाः भव्यः कार्यक्रमः

विभूषितःस्वर्णपदकेन वैदिकगणीयः श्रीदण्डपाणिराचार्यः

नवदेहली। श्रीलालबहादुरशास्त्रीराष्ट्रीयसंस्कृतविश्वविद्यालये कटवारियसरायनगरे ४-५ दिसम्बर २०२४ तमे दिनाङ्के दिल्लीराज्यस्तरीयशास्त्रीयस्पर्धायाः भव्यः कार्यक्रमः सम्पन्नः। संस्कृतभाषायाः संरक्षणं संवर्धनं च लक्ष्यकृत्य विविधाः शास्त्रीयस्पर्धाः आयोजिताः कार्यक्रमस्य उद्घाटनं विश्वविद्यालयस्य

कुलानुशासकः वेदवेदाङ्गपीठस्य प्रमुखःप्रो. देवीप्रसादत्रिपाठिःअध्यक्षतया सम्पन्नम्। मुख्यातिथिःडॉ. विठोवाचार्यःउपस्थितानां प्रतियोगिनां उत्साहं वर्धयन् एवं संस्कृतभाषायाः कृते तेषां निष्ठां प्रशंसन् उक्तवान् यत्-'एतादृशैः आयोजनैः संस्कृतभाषा संस्कृतिसंवर्धनं च सुलभं भवति।'कार्यक्रमस्य समन्वयकः छात्रकल्याणपीठस्य प्रमुखःप्रो. शिवशङ्करमिश्रःअपि सर्वान् प्रतियोगिनः प्रेरयन् उक्तवान् यत्, 'एतादृशासु संस्कृतस्पर्धासु निरन्तरं भागं गृहणन्तु। एतेषु आयोजनेषु युवानां कौशलं संस्कृतभक्तिः च विशेषणं प्रकाशते। तत्रत्या: कार्यक्रमस्य संरक्षकाः प्रो-मुरलीमोहरपाठकाः, अध्यक्षाः प्रो-देवीप्रसादत्रिपाठीवर्याः, मुख्यातिथयः डॉ-विठोवाचार्याः, समन्वयकाः प्रो-शिवशङ्करमिश्राः, संयोजकाः डॉ-दिनेशयादवाः, सहसंयोजकाः डॉ-पर्मेशरामवर्याश्च तत्रावर्तन्ते।

प्रतियोगिनां कौशलं प्रशंसन्तीयम्- अस्मिन्नेव कार्यक्रमे श्रीहरिप्रिया संस्कृतवैदिकगुरुकुलस्य विद्यार्थिनः अयोग्यां दिल्लीगुरुकुलानां छात्रैः सह विशिष्टां प्रतिभां प्रदर्शितवत्तः प्रतियोगिनां कण्ठपाठं, भाषणं, नाट्यं च आयोज्यमानं यत्र उपस्थिताः आचार्याः दर्शकाः च प्रेरिताः अभवन्।

दण्डपाणिराचार्यस्य अद्भुतं कौशलम् :समस्या-पूर्तिस्पर्धायाम् श्रीमता वत्सदेशराजशरण्णा सञ्चाल्यमानस्य नेपालवैदिकगणोपाध्यक्षःअभिनवदण्डीष इत्युपाधिना विभूषितोदण्डपाणिराचार्यःस्वर्णपदकं प्रथमं स्थानं च प्राप्तवान्नात्समै तिसः समस्या: प्रदत्ता:ऽश्वशरन्नून् प्रवर्तते ते हि नो दिवसा गताः। देवेन्द्रोऽयमतीव शुद्धहृदयो नेता महान् वर्धते। विचित्रं यद् दण्डपाणिना प्रत्येकं समस्यावान् पञ्च पञ्च श्लोकाः केवलं एकहोराभ्यन्तरे रचिताः। यच्च यच्च महदाश्चर्यकरत्वेन वरीवर्ति। न तादृशी प्रतिभा सम्प्रति कुत्रापि श्रुतपूर्वा तस्य अद्वितीयं कौशलं निर्णयिकानां दर्शकानां च मनः समहरत्।

अल्पवयस्युत्कृष्टप्रतिभा-दण्डपाणिराचार्ये नववयसि एव यद् गहनं अध्ययनं रचनात्मकं च कौशलं प्रदर्शितवान् तत् सर्वथा विस्मयजनकम्। संस्कृतसाहित्ये अस्य युवकस्य साधना अद्वितीयतया राजते। तेन रचिताः श्लोकाः केवलं साहित्यसौन्दर्शस्य प्रमाणं न, अपि तु संस्कृतभक्तेः अपि निर्दर्शनम्। अस्य अद्भुतकौशलाय दण्डपाणिराचार्या हार्दिकं अभिनन्दनं शुभाशयाः च। यः खलु अस्माकं भारतवर्षस्य उदीयमानशचन्द्र इव राज्यते। संस्कृतसाधकाय अस्मै उत्तिष्ठतु जयशङ्खः।

भारतीय-भाषोत्सवस्यान्तर्गतम् आवासीय- सरलसंस्कृतभाषाप्रशिक्षणस्य शुभारम्भः

लखनऊ (न्यूज ब्यूरो) उत्तर-प्रदेश-संस्कृत-संस्थानम्, लखनऊ (भाषा विभाग उत्तरप्रदेशशासनाधीनस्य द्वारा संस्कृतभाषायाः उन्नयनस्य हेतोः अपरमुख्यसचिवः कार्यकारी अध्यक्षः जितेंद्र कुमारस्य प्रेरणाया तथाच निदेशकस्य विनय श्रीवास्तवस्य निर्देशनेन उत्तर- प्रदेश- संस्कृत- संस्थानम्, नया हैदराबाद, लखनऊ नारे

आयोजितम् आवासीयं प्रशिक्षणम् ।

श्रीविनयश्रीवास्तवः निदेशकः सत्रस्य वक्ता प्रशासनिक अधिकारी जगदानन्द झा महोदयेन तमिलकवे: सुब्रह्मण्यम् भारतीमहोदयस्य व्यक्तित्वं कृतित्वं च आधृत्य तदीयं संस्कृतभाषा-उन्नयनगतेन वृत्तेन समबद्धं उद्बोधनं प्रदत्त कथयन् भाषामहोत्सवस्य अन्तर्गतं संचालितम् आवासीय-संस्कृत-भाषा-प्रशिक्षणम् महत्वपूर्ण-कार्यक्रमः इति भाषितम्। संस्कृतभाषा प्राथमिक्येन प्रयोक्तव्या तथा च जनाः इमां भाषां प्रति प्रेरणीयाः अयं भावः जनेषु स्यात् इति अस्य प्रशिक्षणस्य मुख्यं उद्देश्यम्। "संस्कृत-सम्भाषणम्" कौशल-विकासशिविरे संस्कृत-सम्भाषण कौशल-विकासे विशेषं ध्यानं दीयते।

सर्वेक्षकः महेन्द्रपाठकेन समागतानां प्रशिक्षक समन्वयकसहितं योगेश अवस्थी, राजनुद्बे, सविता मौया

महामहिम-उपराज्यपालवर्येण 'कर्तव्यमार्ग' इति पत्रिकायाः तृतीयं संस्करणं विमोचितम्

वार्ताहरः-डॉ. मूलचन्द्रशुक्लः

जम्मू:- दिसम्बरमासस्य (०९) नवम दिनाङ्के महामहिम उपराज्यपालः श्रीमता मनोज सिनहा वर्येण राजभवने श्रीकैलख्योतिष्ठवैदिक- संस्थानट्रस्टद्वारा प्रकाशितायाः ष्कर्तव्यमार्गइति वार्षिक- गृहपत्रिकायाः तृतीयं संस्करणं विमोचितम्।

उपराज्यपाल महोदयेन पत्रिकायाः सम्पादने तत्परेभ्यः सम्पादकेभ्यः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यश्च नैकाः

शुभकामनाः प्रेष्यन्ते। संस्कृतस्य संवर्धनाय, प्रचारप्रसाराय, प्राक् ज्ञान-परम्परायाः अग्रे वर्धनाय अनुसन्धानक्षेत्रेषु च उच्च-मानदण्ड- स्थापनाय संस्थानसदस्यानां प्रयत्नाः प्रशंसिताः।

उपराज्यपालमहोदयेन प्रकृतं यत्- 'जम्मू-कश्मीरस्य भविष्यं तस्य युवशक्तौ वरीवर्ति। सर्वकारस्य सर्वे विभागाः तान् सशक्तीकर्तुं, तेषां स्वपानां पूर्वत्य समर्थनं मार्गदर्शनं च दातुं प्रतिबद्धाः युवजनेषु साहसस्य, करुणायाः, त्यागस्य, निःस्वार्थसेवायाश्च मूल्यानि यूनां व्यक्तित्वं समृद्धं कर्तुं ज्ञानस्य प्रादुर्भाव आवश्यकः।'

पत्रिकायाः सम्पादनं श्रीकैलख्य- ज्योतिष्ठवैदिकसंस्थानट्रस्ट इत्यस्य अध्यक्षेण महत्तः रोहित शास्त्री इत्यनेन विहितम्। पत्रिकायां खातिसंस्कृत-विद्वादिभः, युव-अनुसन्धानकर्तृभिश्च रचिताः अनेके शोधाभिनिर्वेशिताः लेखाः प्रकाशिताः।

श्रीकैलख्योतिष्ठवैदिकसंस्थानट्रस्ट इत्यस्य आर.के. छिक्कर, प्रोफेसर शरत शर्मा, निगम गुप्ता, सुनील शर्मा, विनय अग्रवालः, डॉ. संजय शर्मा इत्यादयः सदस्याः उपस्थिता आसन्।

बदायून्नगरे पौरोहित्य प्रशिक्षणं समारब्धम्

बदायूः पौरोहित्य प्रशिक्षणस्य उद्घाटन अद्य ५ दिसंबर २०२४ तमे दिनाङ्के गुरुवासरे भगवान परशुराम आदर्श जूनियर हाई स्कूल कृष्णापुरी सिविल लाइंस बदायू इत्यस्य केंद्राध्यक्ष श्रीमती इंद्राणी

पाठकः मुख्यातिथिः आचार्य राधेश्याम अवस्थी रसेन्दुः एवं च विशिष्टातिथिः श्री गुरु चरण मिश्रः, ब्राह्मण महासभायाः अध्यक्षः प्रदीपः मध्यसञ्चालकः राजेश्वर पाठकः पौरोहित्य प्रशिक्षकः विपिन कुमार पाठकः दीप प्रज्वलनं माल्यार्पणं च कृत्वा मांगलाष्टक पाठेन सहैव कार्यक्रमस्य शुभारंभं कृतवान् पौरोहित्य प्रशिक्षक द्वारा आगांतुकातिथीनां माल्यार्पणं कृत्वा स्वागत समाननं विहितम्। तदुपरातं मुख्यातिथिः आचार्य रसेन्दुः कथितवान् यत् सनातन धर्मस्य मेरुदंडिका इव पौरोहित्य कर्मकांडः अस्ति। तेन बिना समाज अर्थः अपितु नगः प्रतीयते। पौरोहित्य केद्रेभ्यः प्रशिक्षित छात्राणां कर्मकांडः अद्भुत स्वरूपेण युक्तः भविष्यति। अतः प्रशिक्षण समाजाय उपयोगी सेत्यति। अस्मिन् क्रमे विशिष्टातिथिः श्री गुरु चरण मिश्रः कथितवान् यत् कर्मकांडेन बिना समाजः संस्कार विहीनः वर्तते। कार्यक्रमे पौरोहित्य प्रशिक्षक विपिन कुमार पाठकः कथितवान् यत् उत्तर प्रदेश संस्कृत संस्थानस्य निर्देशनुसारं बारं-बारं उद्घाटनम् एवंविधं वर्तते यथा गंगायां बारं-बारं पावित्रेण स्नानमिति। केंद्राध्यक्ष श्रीमती इंद्राणी पाठकः कथितवान् यत् केंद्रस्यास्य कारणेन अस्माकं विद्यार्थिनः अपि संस्कारिताः भविष्यन्ति। प्रमोद मिश्रः ज्योतिष प्रशिक्षकः विपिन कुमार शास्त्री वेद पाठिविद्यार्थिनश्च शांति पाठं कृत्वा कार्यक्रमं संपादितवन्तः। अस्मिन् अवसरे समस्त विद्यालय परिवारः उपस्थितः। अंते पौरोहित्य प्रशिक्षक विपिन कुमार पाठकः सर्वेभ्यः आभारं व्यक्तिकृतवान्।

तथा पूनम सिंह इत्येतेषां माल्याभिनन्दनेन स्वागत कृतम्।

प्रशिक्षण-प्रभारी भगवान सिंह चौहानेन प्रास्ताविकं कथने प्रशिक्षणस्य प्रकृतिः प्रकाशिता।

प्रशिक्षण-समन्वयकेन धीरजमैठाणीमहोदयेन सुब्रह्मण्यमस्वामिनः संस्कृतस्य उन्नयने योगदानम् प्रख्य

सम्पादकीयम्

सम्मान्या: सुरभारतीसमुपासकाः!
सादरः नमोनमः।

वेदाः प्राचीन भारत वर्षस्य पवित्रं प्राचीनतमं च साहित्यम्। ये धरण्याः प्राचीनतम सनातन वैदिकानां, बौद्धानां, जैनानां च प्राचीनतमः आधारभूतः धर्मग्रन्थोऽपि वर्तते। वेदाः विश्वस्य सर्वं प्राचीनं साहित्यम्। वेदाः भारतीय दर्शनस्य जनकाः, प्रेरकाः मानक भूमिकासु केंद्रीय स्थान प्राप्तानि शब्दप्रमाणानि च सन्ति।

'वेदः' इति शब्दः संस्कृत भाषायाः विद् धातोः निष्पन्नः, यस्य अर्थः भवति ज्ञानम्, अतः वेदस्य शाब्दिकः अर्थोपि 'ज्ञानमिति'। एते देववाणी रूपेण आमन्यन्ते। अतः 'श्रुत्यः' इत्यपि तत्र उच्चन्ते। वेदाः परमपत्वं आमन्यन्ते। तत्र लौकिकानां अलौकिकानां च सर्वेषां विषयाणां ज्ञानेन पूर्णाः। प्रत्येकस्य वेदस्य चत्वारि अंगानि सन्ति। तानि सन्ति वेदसहिता, ब्राह्मण-ग्रन्थाः, आरण्यकानि उपनिषदश्च

एतज्ञानं विराट्युषाषत् ब्रह्मणे श्रुति परम्परा माध्यमेन प्राप्तम्। एतदपि मान्यं यत् परमात्मा सर्वप्रथमं चत्वारो महर्षयः येषाम् अग्निः, वायु, आदित्यः अग्निरा इत्येतानि नामानि आसन्।

आत्मा क्रमशः ऋग्वेदस्य, यजुर्वेदस्य, सामवेदस्य अथर्ववेदस्य च ज्ञानं दत्तम् अस्ति, ते महर्षयः ज्ञानं ब्रह्मणे प्रदत्तवत्तः। अतः श्रुतिरपि वेदसाहित्यं कथयते। अर्थः यस्य श्रुतिमिति। यतः श्रुत्वा लिखिताः इति। अन्ये आर्य ग्रन्थाः स्मृत्यः कथयते वेदज्ञाः मनुष्याणां वेदानुगत बुद्धिं स्मृतिं प्रत्याधारित ग्रन्थाः। वेद मन्त्राणां व्याख्यां कर्तुम् अनेक ग्रन्थाः यथा ब्राह्मण-ग्रन्थाः, आरण्यकाः उपनिषदश्च इत्येषां रचना कृता। अत्र प्रयुक्त भाषा वैदिक संस्कृतं कथयते। लौकिक संस्कृतेन किञ्चित् भिन्नम्। ऐतिहासिक रूपेण प्राचीन भारतस्य हिन्द-आर्य जाते: विषये वेदाः उत्तम सन्दर्भ स्रोतासि मान्यन्ते। संस्कृत भाषायाः प्राचीन रूपम् आधृत्य तदीयं साहित्यिक महत्वं विनिमित्म्।

वेदान् अवगतुं प्राचीन कालादेव पूर्वं भारतीये अनन्तरं संपूर्ण विश्वस्मिन् एकस्याः वार्तायाः विषयः आसीत्। प्राचीन कालस्य वशिष्ठः, शक्तिः, पराशरः, वेदव्यासः, जैमिनी, यज्ञवल्क्यः, कालायनः इत्यादीन् ऋषीन् वेदानां ज्ञात्यूच्छ मन्त्रते स्म। मध्यकाले रचित व्याख्यासु सायणस्य रचना चतुर्वेदभाष्यं माधवीय वेदार्थदीपिकेतद्विद्यं बहु मान्यम्। यूरोपस्य विदुषां वेदविषये मतं हिन्द-आर्य जाते ऐतिहासिक जिज्ञासाय प्रेरितम्। अतः ते जनाः स्थानानां, पर्वतानां, नदीनां नामानि अन्विष्टन्ति-परन्तु ते भारतीय परंपरायाः गुरुणां च शिक्षाभिः मेलनं न कुर्वते। अष्टादशशताब्द्याः उपरांतं यूरोपियनजनाः वेदेषु उपनिषत्सु रूचेः आनयनात् परमपि तेषु अर्थेषु केषुचित् विद्वत्सु असहमतिः अभवत्। वेदेषु अनेक वैज्ञानिकं विश्लेषणं प्राप्तम्।

भवदीया
सम्पादिका

॥ वेद वाणी ॥

'स ते जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत् । विश्वान्यस्मै सुदिनानि रायो द्युमान्यर्यो वि दुरो अभि द्यौत् ॥'

'O! Young God Agni! The man who invokes Lord Agni that guides and inspires one in the best of ways, knows and gains His Grace and favour. The Lord makes all his days prosperous and good. He grants him wealth of cattle and priceless treasures..He shines upon his dwelling and looks after his well-being.'

The Rig Veda 4.4.6

'सदा सुगः पितुमाँ अस्तु पन्था मध्या देवा ओषधीः सं पिपृक् । भगो मे अग्ने सख्ये न मृध्या उद्ग्रायो अश्यां सदनं पुरुक्षोः ॥'

'What ever path we may take in life, let it be always simple, straight and free of thorns. May our food, ghee and other such items be sweet and fit for consumption. O !Lord Agni, God of Fire, You are our Guide and friend. May our fortune never be impaired. On the other hand, may You bless us with a dwelling full of ample riches and food.'

The Rig Veda 3.54.21

संकलन : एस.वासुदेव रावः

मङ्गलवाक्

लोके यः प्रथते गिरा मधुरया सद्भावभव्यश्रिया
लोकानां हृदयं सदैव हरते यस्मिन्द्वकाव्यश्रिया ।
सम्पन्नो विभवेन यस्सुमनसा पत्न्या च राजश्रिया
सोऽयं भात्यधुनाऽभिराजसुकविर्विद्वत्सु पद्मश्रिया ॥

संस्कृतसाहित्ये सन्ति अनेके स्वदलप्रत्यारिताः स्वदलमात्रप्रथिताः कवयो महाकवयश्च । येषां कवित्वं सरस्वत्या: संस्कारयोगप्रसूतया प्रतिभया न प्रकाशते प्रत्युत सायासेन अभ्यासादिसाधनेनैव । अभ्यासामात्रेदभवा प्रतिभा अन्या संस्कारसङ्घामा प्रतिभा चार्यते विन्दन्ति काव्यान्तारास्वादसुखानुभवसाक्षिकाः। संस्कारवशोद्भवा प्रतिभा इदानीं केवले तस्मिन् भवति अभिराजजेन्द्रमित्र एव विलोक्यते, अन्येषु तु सायासिकी प्रतिभैव। वसुतो यथापरस्परं सारस्वत्यां धरयामेक एव कविर्विर्वति, अन्ये तु तत्कालजीविनः प्रायेण कवीत्यात्मा भवति।

साम्प्रतिकं संस्कृतकविसमाजं वीक्ष्य मनो भृशं दुःख्यति, यदत्र अनेके प्रतिभादरिद्वा: कविमन्याः कीर्तिं प्राप्तुं स्वदलं निर्मान्तो दरीदृश्यन्ते, ते च 'अहो रूपमहो ध्वनिः' इतिन्यायेन परस्परं प्रशस्तं आत्ममुधाश्च भवन्तो दृश्यन्ते । किन्तु जनानां सा कीर्तिरिव का? या अचरितस्थायिनी भवेत्, या स्वसंबद्धं जनं न जीवयेत् । अहन्तु प्रायेण सर्वान् सामयिकान् कवीन् ध्यायेन पापठेत् किन्तु यादृशं भाववैभवं यादृशं च भाषायुद्धताजन्यचमत्कारप्रायसामान्यम् अध्यभिराजेन्द्रमित्रकाव्यम् अनुबोध्ये तस्तदूश्यलेशोऽपि अन्यत्र अरण्योऽधर्मदर्शनमित्र मन्ये। स्मृहयन्तु बहवः स्वार्थलोप्या दलबद्धेभ्यः कविमन्येभ्यः तेभ्यः किन्तु अहं स्पृहयामि अभिराजजेन्द्रमित्रं तदीयसारस्वतोन्तवैभवसाक्षात्कारेण । अभिराजः तादृशो रचनाकारः, यो हि प्राचीनपरम्परापरिपोषे सदैव उद्यतो वर्तते अभिराजकाव्ये भारतीयस्वरो भारतीयचेतना भारतीयमूल्यं परम्परापरिपोषे युगानुरूपे नवाविक्षाराश्च प्रतिपदमनुस्युतं वरीवृत्तति। अभिराजोऽहर्निंशं सारस्वतसेवायां समयाकृवन् विपुलयति सारस्वतोद्यानम् । 'नहि कस्तूरिकामोऽस्तु विभावते' इतिधिया अभिराजीयगुणाः काव्यस्य वास्तवमूल्यवेत्तुनेषु स्वत एव प्रचरन्ति, यत्परिणामतः केचन सहदया: समये समये अभिराजगुणेभ्यः प्रभाविताः स्वविचारं विविधशैल्यं कवचित् प्रशंसापत्रलेखेन वक्चित् श्लोकादिमाध्यमेन वा प्रकटयन्ति । मयाऽपि अभिराजस्य साहित्यं निस्वार्थाभावेन विषयाकृत्य दशप्रायाणि शोधपत्रापि विविधाश्च तत्परशिस्तपरा भावकविता व्यलेखिष्वत। इदानीं मम मित्र डॉ. अरविन्दकुमारतिवारी 'अभिराजचरितम्' इतिनामकं महाकाव्यं प्राणयत् । अरविन्दकुमारतिवारी 'अभिराजचरितम्' इति महाकाव्यप्रणयनं मन्ये संस्कृतवाङ्मये काचिदपूर्वैव घटना । यतोहि कस्यचित् कवे: तज्जीवनावधावेक कोऽपि अपरः कविः तस्मिन् आस्थया महाकाव्यं सुजेति एतादृशी घटना मन्ये संस्कृतवाङ्मये कवाचिदिति: पूर्वं घटिता न स्यात् । प्रायेण कोऽपि कविः कमपि स्वकालीनं गुणविशिष्टं समाजादर्शं जनं नायकीकृत्य विविध खण्डकाव्यमहाकाव्यादिप्रबन्धः कवते, किन्तु स्वयुगीनः कविः स्वयुगीनं कविं बहुदूरकथानिर्वाहन्वनेन महाकाव्येन कवेत, इति न श्रुतम् !, किन्तु मम मित्रमणिना अरविन्दकुमारतिवारिणा तद् अजातकार्यं विधाय मन्ये वीरायितमेव । वस्तुतोऽत्र अभिराजस्य लेखनीचमत्कारकारणम् । येन सर्वे प्रभाविता भूत्वा निजाशयं प्रकटयन्त्येव । भगवती सरस्वती अरविन्दकुमारतिवारिणा 'अभिराजचरितम्' इतिसंज्ञम् अष्टसंगात्मकं महाकाव्यं व्यलेखयदिति प्रमोदस्य विषयः संस्कृतजगतः ।

राजकुमारमित्रः 'कुमारः'
सहायकाचार्यः, साहित्यविभागः,
हरियाणासंस्कृतविद्यापीठम् ।

अरविन्दकुमारतिवारी इदानीं स्वयोग्यतया अनवरतसारस्वतसंपर्यया च विद्वत्सु प्रथतेत्माम् । कविराजमरविन्दः सदैव वरिवस्यति गुरुन् श्रेष्ठान् आचार्यन्, यत्कलेन अस्मिन् गुणानां सन्निपातोऽस्ति उदितः । एतत्रप्राणीतम् 'अभिराजचरितं' वस्तुत एतदीयनिर्मलहृष्टये अभिराजं प्रति विद्यमानानां मणिसमितोदातनिर्मलभावानां प्रकाशनस्थानम् । अस्मिन् काव्ये अभिराजस्य जीवनस्य विविधाः पक्षा उद्घाटिता वर्तते, यान् केवलम् अभिराजः तदीयान्तेवासिनो नर्मित्राण्येव च विद्वन्ति, काव्येनैतेन ते पक्षा अमरतां प्राप्तिः । काव्यस्यास्य प्रथमे सर्वे कविनाऽनेन नाके सुरसंवादमाध्यमेन भूवः क्षीयमाणं संस्कृतं वीक्ष्य तदुद्धर्तुं च देवैराकस्थो महाकविः कालिदासो भूयोऽपि सुरगामीमुद्घाटपद्मवीभूतेऽपि विद्वत्सु प्रार्थितः-

सोऽयं भवान् कविवरः पुनरेकवारं
श्रीकालिदास भूवि गच्छतु संस्कृतार्थम् ।
नान्यः समोऽस्ति भवताऽतुलकाव्यसिद्धिः
लब्ध्वा भिराजपदवां ज्यतात् त्रिलोकम् ॥

देवप्रार्थनया महाकविकालिदास इत्थम् अनुमतभूयोभूजन्मा जायते-ओमित्युवाच सुकविर्गालितान्तरात्मा
मञ्चागतो विधिचित्सस्तु कालिदासः ।
नूनं प्रभो संशप्तं भूवि देववाणीं
पर्यट्य साग्रहमहं नितरां तनिष्ठे ॥

इतिपर्यन्तं कथावस्तु चित्रितं यच्च कविप्रौढित्तिसिद्धम् । द्वितीये सर्वे अभिराजस्य भारतोत्तरप्रदेशो जौनपुरजनपदे जन्म चित्रितम् । त्रृतीये सर्वे अभिराजस्य अभिराजस्य शैशवां, शिक्षाप्रवेशः, यौवनोगमः, सारस्वतसेवारम्पादिविषयाः चित्रिताः । तत्र यौवनप्रसङ्गोऽयथा-

चुरुषे सर्वे अभिराजस्य साहित्यसर्जनाद्वारा प्रसिद्धप्रार्थितिः। पञ्चमे सर्वे

अशोकसिंघल-वैदिक-शोध-संस्थानम् इंदिरागांधी-राष्ट्रीय-कलाकेंद्रम् इत्यनयोः संयुक्तत्वाधाने अन्ताराष्ट्रीय-वैदिक-संगोष्ठी संपन्ना

नवदिल्ली। 'कृत्रिम मेधया प्रभावित जीवनाय वेदानां शिक्षेति' विषये समायोजितायां संगोष्ठ्यां वैदिक ज्ञान विज्ञानयोः परिपेक्षे कृत्रिम बुद्धेः प्रभावाः मानव जीवने अस्य प्रभाविनाम् आयामानां गहनतया चर्चा जाता। प्रथम दिने पञ्च महत्वपूर्ण सत्राणाम् आयोजनं जातम्। प्रथम सत्रस्य शुभारंभः दीप प्रज्वलनेन सह जातम्। अस्य सत्रस्य विषये 'वर्तमान संदर्भे वेदानां परिचयः' आसीत् यस्य अध्यक्षता पूर्व अध्यक्ष रक्षा अनुसंधान विकास संगठनं, डॉ सतीश रेडी, विश्व हिंदू परिषदः संरक्षकः, माननीय दिनेश चंद्रः इत्यनयोः सानिध्ये, मुख्य वक्ता, वैदिक मिशन ट्रस्ट प्रमुखः स्वामी धर्म बंधुः, सरस्वतातिथिः, इंदिरा गांधी राष्ट्रीय कला केंद्र सदस्य सचिवः, डॉ सच्चिदानन्द जोशी प्रो बृजकिशोर कोठियालः च गोष्ठ्याः उद्देश्येषु प्रकाशां क्षिप्तवान्। अस्य सत्रस्य संचालनं प्रो भावना पांडे कृतवती। मुख्य वक्ता स्वामी धर्मबंधुः वेदानां व्याख्यां कुर्वन् मानव जीवनस्य स्रोतः प्रत्यपादयत्। प्रो सुदर्शनः अशोक सिंघलः च वैदिक संस्थानस्य उद्देश्यानि प्रकाशितवान्। अस्य स्थापना भारतं विश्व गुरु रूपेण निर्मातुं कृता। प्रो ब्रज किशोर कुठियाला न्यू संगोष्ठ्या आयोजनस्य उद्देश्यानि व्यक्तीकुर्वन् वेदानां महत्वं विचारितवान्। प्रो सच्चिदानन्द जोशी, दिनेश चंद्रः, पंडित विनायक मोरेश्वरः, मुख्य वक्ता डॉ रंगनाथनः, सारस्वत अतिथिः श्री नीलकंठ घनपाठी च वक्तृत्वेन समायाताः।

डॉ रंगनाथनः ऋग्वेदस्य ऐतिहासिक महत्वं रेखांकीकरेति। तेन विश्वस्य सर्वे प्राचीन ग्रन्थाः उक्ताः। यत्र संप्रदाय परंपरायाः माध्यमेन वेदानां संरक्षणम् आवश्यकमिति उक्तम्। अन्तिमे अथ एते सोमदेव शतांशुः, प्रो. श्री किशोर मिश्रा, डॉ नारायण होसमने, प्रोफेसर रमेश पांडेयः, सुशील गुंतज कौरः, डॉ गंभीर चौहानः, प्रो हरे कृष्ण सतपतिः, प्रो.जे. पी. सेमवालः, श्री सुमनतो घोषः, प्रो अशोक खन्ना, प्रो शशि प्रभा कुमारः, प्रो मनोज कुमार मिश्रा, प्रो भास्करः, प्रोफेसर गीता कुमारी, प्रो रवि प्रकाश आर्यः, श्री हितेश शंकरः इत्येते संगोष्ठ्या स्वविचारान् व्यक्तीकृतवन्तः।

प्रथम सत्रम्

द्वितीय सत्रम्

तृतीय सत्रम्

चतुर्थ सत्रम्

संस्कृतभारती-मेरठप्रान्ते कार्यकर्तृणां सम्मेलनं सम्पन्नम्

संस्कृतभारतीमेरठप्रान्ते कार्यकर्तृणां सम्मेलनम् आयोजितम्। सम्मेलनमेतत् दिसम्बरामास्य सप्तमे दिनांके सायंकालतः अष्टमे दिनांके सायंकालपर्यन्तम् अभवत्। अस्मिन् सम्मेलने उपषष्ठिकार्यकर्तारः उपस्थिताः आसन्। उद्घाटनसत्रे संस्कृतारत्याः अखिलभारतीय-सहसम्पर्कप्रमुखः श्रीमान् हुल्लासर्वयः, पश्चिमी-उत्तरप्रदेशक्षेत्रस्य अध्यक्षः प्रो.पवनकुमारशर्मवर्यः, प्रान्तमन्त्री प्रभाकरः मणिः त्रिपाठी च उपस्थितः आसीत्। सम्मेलनेऽस्मिन् पश्चिमी-उत्तरप्रदेशक्षेत्रस्य विद्वत्परिषदः प्रमुखः प्रो. वाचस्पतिमिश्रवर्यः, क्षेत्रसंघटनमन्त्री श्रीमान् देवेन्द्रपाण्ड्या, न्यासस्य सचिवः श्रीमान् आलोककंसलः, प्रान्तसंघटनमन्त्री श्रीयोगेशविद्यार्थी प्रान्तसंघटनमन्त्री डा.सन्दीपः, डा.लक्ष्मणसिंहः, च प्रान्तसम्पर्कप्रमुखः श्रीमान् भूपेन्द्रः, गीताशिक्षणप्रमुखः श्रीमान् अलंकारः च विशेषतः उपस्थितः आसन्। सम्मेलनेऽस्मिन् षष्ठ दिनाणि अभवन् येषु संघटनस्य कार्यविस्ताराय दृढीकरणाय च कार्यकर्तृभिः सह संस्कृतभारत्याः आयामानां कार्यविभागानां संघटनरचनाहेश्यानां प्रवासादीनां विषये च विस्तरेण चर्चा कृता एव एव एव कार्यकर्तृभिः कृतकार्याणां वृत्तमपि कथितम् क्षेत्राध्यक्षेण स्वकीये उद्बोधने अस्माकं समाजे संस्कृतद्वारा सामाजिकसामरस्य-पर्यावरणसंरक्षणं, कुटुम्बप्रबोधनं, 'स्व' इत्यस्य भावजागरणम्, नागरिककर्तव्यम् इति पञ्चपरिवर्तनविषये मार्गदर्शनं कृतम्। हुल्लासर्वयेण संघटनरचनायाः कौशलं, कार्यकर्तारः कीदृशाः भवेयुः इति तेषां गुणानां विषये उद्बोधनं कृतम्। तेन प्रान्ते कथं संस्कृतकार्यं वर्धते इति विषये अपि स्वविचाराः उररीकृताः। तेन कार्यप्रवर्धनानाय प्रवासस्य महत्वं प्रतिपादितम् तेनैव कार्यकर्तारः मिलन्ति विस्ताराका अपि निर्मायन्ते। क्षेत्रसंघटनमन्त्रिणा देवेन्द्रपाण्ड्यवर्येण संस्कृतेन भारतस्यवैभवं भारतीयानाम् अस्मिताविषये च सम्बोधितम्। सम्मेलनस्य अन्ते क्षेत्राध्यक्षेण कतिचन नूतनदायित्वानां घोषणा कृता।

संशक्त-आत्मबलेनैव व्यसनपरकसमस्यायाः समाधानं भवितुमर्हति

वार्ताहरः-डॉ. मूलचन्द्रशुक्लः

रामनगरमपीएनजी राजकीय-स्नातकोत्तर-महाविद्यालय-रामनगरद्वारा प्राचार्य प्रो.एम.सी.पाण्डे वर्यस्य दिसानिर्देशने मदमुक्ति-अभियानं सञ्चालयते। मदमुक्तभारत-अभियानस्य व्यसनमुक्त-उत्तराखण्ड-अभियानस्य च सन्दर्भे महाविद्यालयएण्टी ड्रग सेल इत्यस्य संयोजिका डॉ.जया भट्ट द्वारा विद्यालयस्य विद्यार्थिभ्यः

व्यसनमुक्त-अभियानार्थ जागरूकः क्रियते। महाविद्यालयस्य एण्टी ड्रग सेल द्वारा रामनगरस्य एमपी हिन्दू इण्टर कालेज इत्यत्र जागरूकता-कार्यशालायाः समायोजनं विहितम्। जागरूकताकार्यशालायाः प्रथम-सत्रे नोडल अधिकारी डॉ.जया भट्टः द्वादशक्षात्याः विद्यार्थिभ्यो विविधोदाहरणे: प्रोजेक्टर-माध्यमेन व्यसन-पदार्थादिष्य उत्पन्न-कैसर इत्यादिभिः, मार्गादिषु सङ्घटनमित्यादिभिः (दुर्घटना), आर्थिकहानि-इत्यादिभिश्च सह तेभ्यो विभिन्नतुष्णिरणामादिष्यः परिचिनोति। अग्रे तया युवानः व्यसनपरकपदार्थादिष्यः आत्मानं द्रूपीकृत्य सशक्त-आत्मबलेन जीवनर्वाहार्थ प्रेर्यन्ते। महाविद्यालयस्य योगवैकल्पिक-चिकित्साविभागीयः प्राध्यापकः डॉ.नितिन ढोमने महोदयः सुपर ब्रेन योग द्वारा सक्षम-आत्मबल-निर्माणार्थं छात्राचारान् शिक्षयति। कार्यशालायाः द्वितीयसत्रे दशमकक्षायाः विद्यार्थिनः व्यसनमुक्त-अभियानार्थं प्रशिक्षिताः। कार्यशालायाः प्रश्नोत्तरमाध्यमेन मद-अकरणाय विद्यार्थिनः जागरूकीकृताः। अस्मिन्वसरे राष्ट्रियसेवायोजनायाः वरिष्ठ-कार्यक्रम-अधिकारी डॉ. सुरेश चन्द्रा, इतिहासविभागस्य च डॉ.नरेश कुमारः तत्र उपस्थितौ आस्तामत्र समेपि विद्यार्थिनः मदमुक्त इत्यस्य शपथं नीतवन्तः। एमपी हिन्दू इण्टर कालेज इत्यस्य प्रधानाचार्यः संजीव कुमार शर्मा वर्येण व्यसनमुक्तिसन्दर्भे स्ववक्तव्यं प्रदाय धन्यवादे विज्ञापितः। स्ववक्तव्ये तेन समस्त-शिक्षकाः विद्यार्थिनश्च ई-शपथग्रहणाय प्रेरिताः।

प्रथमपुटस्य शोषभागः देववाणीपरिषदः 49तमः स्थापनादिवससमारोहः

दिल्लीविश्वविद्यालयस्य इन्द्रप्रस्थमहाविद्यालयस्य संस्कृतविभागस्याचार्या ऋग्वेदाचार्या डॉ. गीता रानी श्वैदिकवरुणदेवस्य वैश्विकपरिप्रेक्ष्यं महत्वं च इति विषये अधिभाषितवती। तदनु भारतीमहाविद्यालयस्य संस्कृतविभागमलड्कुर्वाणः डॉ. प्रेमवल्लभदेवलीमहाभागः महर्षे अरविन्दस्य वैदिकं चिन्तनमिति विषयमुरीकृत्य प्रावोचत्। अनन्तरं ऋषभकुणालमहाभागानामभिन्दनं सर्वैः विद्वज्जनैः अतिभिश्च कृतम्। ऋषभकुणालः एम. ए. कक्षायामध्ययनरतः जे. आर. एफ. इति परीक्षामुरीकृतीः इति अस्मिन्वसरे देववाणीपरिषदा तस्य अभिनन्दनं कृतम्। श्रीदण्डपाणिराचार्येण, श्रीऋषभकुणालेन श्रीलक्ष्मणनेपालेन मधुरस्वरेण काव्यपाठो विहितः। राष्ट्रकृष्णकरपत्रसम्पादकेन श्रीविनोदबब्बरमहोदयेन अथ च संस्कृतशिक्षकसंघस्य अध्यक्षेण डॉ. ब्रजेशगौतममहाभागेन संरक्षकीयवक्तव्यं प्रदत्तम्। तदनु अध्यक्षरूपेण समुपस्थितेन देशबन्धुमहाविद्यालयस्य आचार्येण डॉ. सर्वेन्द्रकुमारमहोदयेन अध्यक्षीयवक्तव्यं विहितम् एतदनु संरक्षिक्या श्रीमत्या रामदेव्या शुक्लया कृतज्ञता प्रकटिता। धन्यवादज्ञापनं सहस्रस्विवेन श्रीयोगेशशर्मणा संचालनं च महासचिवेन ऋषिराजपाठकेन कृतम्। अवसरेऽस्मिन् संस्कृतसंवादसम्पादकः श्रीवेदशर्मा, श्रीसौरभशर्मा चेत्यादयः उपस्थिताः अभूवन्।

वन्दे भारत-मातरम्

रक्षति मातृबद् योमान् पालयति च मातृबत्।
पोषयति सदा या तां वन्दे भारतमातरम्॥१॥
भारतं मातृदेवीत्वेचित्रितमस्तिसर्वथा।
नामा या 'भारतम्बा' तां वन्दे भारतमातरम्॥२॥
त्रिरङ्ग-ध्वज-हस्तां तां नारंगी-शाटिकावृताम्।
कमल-संस्थितं देवं वन्दे भारतमातरम्॥३॥
वन्दे ता सिंहयुताज्व मालाभिश्च सुशोभिताम्।
भारतमानचित्रस्थां वन्दे भारतमातरम्॥४॥
मन्दिरेषु च नैकेषु पूज्यते सोत्र भारते।
काशीस्थं मन्दिरे माता लोकार्पिता हि गान्धिना॥५॥
उज्जयिन्यां हरिद्वारे राजेते मन्दिरेषि द्वे।
अन्यानि चौब मातुश्च मन्दिराण्यपि कानिचित्॥६॥
अबनीद्रेण नाथेनठाकुरेण महात्मना।
देवीभारतमाता सा स्वरीत्या चाप्ति चित्रिता॥७॥
माताभूमिश्चपुत्रोऽहंपृथिव्याश्चेति मान्यता।
यथा सा वर्णिता वेदे तथैवाद्य प्रवर्तते॥८॥
जननीजन्मभूमिश्च रामायणेषि वर्णयते।
मन्यते जन्मभूमिस्तु स्वर्गादपिगरीयसी॥९॥
उनविंशताद्ब्दस्यदशकेचान्तिमे कवचित्।
चित्रं भारतमातुश्च नैकविधं हि वर्णितम्॥१०॥
किरनचन्द्रवर्यस्यनाटकं भारताश्रितम्।
नामा 'भारतमातेति' चाभिनीतं मञ्जेषु वै॥११॥
एवंकिम-चन्द्रेण स्वोपन्यासे प्रसङ्गतः। (आनन्दमठ)
वन्देमातरमित्याख्यं राष्ट्रगीतं हि योजितम्॥१२॥
अबनीद्रेणानाथेनठाकुरेण विशेषतः।
चतुर्भुजस्वरूपं च मातुरस्त्वये कलिप्तम्॥१३॥
देव्या भारतमातुश्च स्वरूपं विविधं मतम्।
चतुर्भुजां च तां वन्देकेसरि-वस्त्रधारिणीम्॥१४॥
श्वेतवस्त्रं करे यस्याः धान्यानि कर्णभूषणम्।
वन्दे पुस्तकहस्तां तां वन्दे भारतमातरम्॥१५॥

-०-

मृत्तिका जन्मभूमेश्च भवत्याकर्षिका सदा

जननं भारते राष्ट्रे कर्मभूमिश्च भारते।
वन्देहं जन्मतीर्थं मे कर्मतीर्थं च भारतम्॥१॥
मृत्तिका जन्मभूमेर्म पवित्रा चास्ति सर्वथा।
भोगदा सुखदा सोस्ति पुण्यदा मोक्षदा च सा॥२॥
मृत्तिकायां जनिं लब्ध्वा मृत्तिकायां विलीयते।
जन्ममरणयोर्मध्ये जीवनं मृत्तिकाश्रितम्॥३॥
मृत्तिका जन्मभूमेश्च भवत्याकर्षिका सदा।
मृत्तिकास्मरणेनैव हृषीयितं मनो वपुः॥४॥
मृत्तिकयोनया युक्तो जीवने लभते यशः।
मृत्तिकयावियुक्तोत्र न कोपि सुखमश्नुते॥५॥
मृत्तिकयोत्र युक्तश्च नवः परम्पराश्रितः।
परम्परावियुक्तश्च तदभावे पुरातनः॥६॥
मृत्तिका चास्य राष्ट्रस्य धर्माध्यात्मोर्वा यतः।
धर्मेणाध्यात्मिकी विद्या पल्लवित्रोपि पृष्ठिता॥७॥
मृत्तिका चास्य राष्ट्रस्य चन्दनवत् सुशीतला।
पवित्रता सुआन्धिश्च चन्दनवन्न संशयः॥८॥
मृत्तिकोस्ति ममैवैषा मम देशोपि वर्तते।
उद्घोषश्चायमेवास्ति प्रिय-प्रधानमन्त्रिणः॥९॥
राष्ट्रे चेद् भावना चौषा जागृता जनमानसे।
भावना च स्वराजस्य स्वतो हि समुद्रेष्यति॥१०॥
मृत्तिकया च युक्तोस्ति स्वतन्त्रतोपि राष्ट्रिया।
कथं राष्ट्रं स्वतन्त्रं स्यान् मृत्तिका यदि वन्धने॥११॥
यावती मृत्तिका चात्र भवत्येव पराधीना।
तावत्क्षेत्रं च राष्ट्रस्य न स्वतन्त्रं कवचिन्मतम्॥१२॥
स्वतन्त्रता भवेद्रत्र वाचि मनसि कर्मणि।
स्वातन्त्र्यं व्यवहारे च परमावश्यकं मतम्॥१३॥
अत्र भारतराष्ट्रे च ज्ञानिभिः परमिष्ठिभिः।
आत्मजानेन संस्कारैः संयमिताश्च मानवाः॥१४॥
मृत्तिका चास्य राष्ट्रस्य योगयुक्तास्ति सर्वथा।
भारते योगविद्यायाः परम्परा पुरातनी॥१५॥
प्राणायामैश्च योगाद्गैः नियमैरसनैर्यमैः।
ध्यानैश्च धारणाभिश्च युक्तास्तेषि समाधिभिः॥१६॥
गुरुत्वं भारतस्याद्य शास्त्रबलेन सिद्ध्यति।
मृत्तिकयानया नूनं शास्त्रकाराः सुपोषिताः॥१७॥
मृत्तिका चास्य राष्ट्रस्य त्यागेन तपसा युता।
महतां पुरुषाणां या संलिप्ता पदधूलिभिः॥१८॥
स्पर्शेण मृत्तिकायाश्च संक्रमन्ते च तदगूणाः।
अत एव शिरोधार्या मम राष्ट्रस्य मृत्तिका॥१९॥
जयतान्म राष्ट्रस्य मृत्तिका च महीयसी।
संस्कृतः मृत्तिकायाश्च जयतान्म भारते॥२०॥

प्रो. बनमाली विश्वाला:

श्लोकव्यञ्जनव्यञ्जना

डा. कुमारमहापात्रः

अध्यापकः, पुराणेतिहासविभागः
राष्ट्रियसंस्कृतविश्वविद्यालयः, तिरुपतिः

- ककारं कमलाकान्तं कृष्णज्व करुणाकरम् ।
कृत्स्नकर्मविनाशाय कविकर्मणि भावय ॥
- खगासनं समाराध्य ख्यातिमान् धनधान्यवान् ।
खेदताज्च विनिष्कृत्य खादतमोदता भव ॥
- गरुडवाहनं ध्यात्वा गमनागमनं कुरु ।
गर्वं सर्वं विहायाशु ज्यातां भगवान् गुरुः ॥
- घनश्यामं समाराध्य घोरुःखात् विमुच्यताम् ।
घृतपक्वान् समासाद्य घनागमे च रम्यताम् ॥
- चाज्च्चल्यं त्वं परित्यज्य चन्द्रमौलिपायणः ।
चर्चयन् शास्त्रसम्भारं चर्चासत्रेषु सञ्चर ॥
- छित्वा छित्वा तपौज्ञानं छन्ज्ञानं प्रकाशय ।
छात्रान् सर्वान् समाहूय छान्दसं परिभावय ॥
- जड़गम्यतां जगज्ञातं जनार्दनसमाधितः ।
ज्यायज्चौब समासाद्य जीयतां शतवत्सरम् ॥
- झषकेतनसंवादो झञ्ज्ञावात्समः किल ।
झटिति तं निराकृत्य झड़करिणां समाचर ॥
- तरतात् सत्वरं ग्रातः! तत्त्वे तृप्यतां तथा ।
तत्कथां तरलीकृत्य तत्स्थाने तप्यतां ततः ॥
- दुरन्तं त्वां न प्राप्नोमि दयस्व मे दयाकरः ।
दर्थं दर्पं सुदारुणं दारयित्वा प्रदीपय ॥
- धीरता धीयतां ध्याने धैर्यज्चौब धनागमे ।
धूयतां धनितो धाता धावं धावं दधातु मे ॥
- नरस्य नर्तनं नाथ! नेह नानास्ति किञ्चन ।
नेति नेति विनिन्यापि नाजोति त्वां नरोत्तमः ॥
- पुरः पुरः पात्वा पृष्ठतः पृष्ठतः त्रृप्तश्चर ।
परितः परितः प्रायः पाहि मां परमेश्वर ॥
- बलदेव बृहत्कायं बहुज्ञातं बुधेश्वरम् ।
ब्रह्मिष्ठं बाहुबल्यज्च बाहुत्येन बिन्दाम्यहम् ॥
- भूरिशो भूरिशो भूयात् भारते भारतीकथा ।
भ्राजता भ्राजता भूयो भूतले भारतं तथा ॥
- मैथुनं मद्यामासज्च मनोमानादिमत्सरम् ।
मदं मान्यं महामोहं मिषं मन्युं न मन्यताम् ॥
- युज्यते योग्यता यत्र याथातथ्येन युक्तिः ।
युगपत् योगयुक्तेन याहि तत्र यशस्करम् ॥
- रम्यतां रम्यतां रामे रस्यतां रस्यतां रसे ।
रुज्यतां रुज्यतां रायि राजतां राजतां रतै ॥
- लक्ष्मीतर्लायते लोला लोकोल्लाससुलग्नके ।
लोक्यते लुप्यते लक्ष्ये लभ्यते चापि लुण्ठके ॥
- विष्णुं विश्वेश्वरं व्याप्तं विशालं वियदम्बरम् ।
वृणोमि विविधाकारं विशेषण विचक्षणम् ॥
- शान्तमतिं समाधाय शड्करं सततं स्मर ।
शुर्वं सर्वं समासाद्य शन्तमं सुस्थिरं चर ॥
- षड्वादने समुत्थाय षड्विकारविवर्जितः ।
षडाननसमस्प्यक् षाडगुणेन समाचर ॥
- सूर्यदेवं नमस्कृत्य सन्तमस्ते विनश्यताम् ।
सम्यक् कार्यं समाधाय सन्ततं शान्तिमाप्नुहि ॥
- हुत्वा हरिहरं ह्यत्र हविर्भिश्च हुताशने ।
हलायुधं हयग्रीवमाहवय हृदयःगमम् ॥
- क्षुल्लकार्यं न वक्तव्यं क्षुरुद्ध्यानात् विमुच्यताम् ।
क्षुत्पिपासां समीकृत्य क्षणं क्षणन् रम्यताम् ॥

कालिदासं नुमः

मेघदूतादिकाव्यैर्मनोरञ्जितं
प्रेमवर्णोपमं यस्य सौख्यप्रदम् ।
भूषितं भारतं काव्यमञ्जे सदा
तं कविं कालिदासं नुमस्सादरम् ॥१॥

सूर्यवंशं महाकाव्यकारं कविं
काव्यशिक्षालयं कीर्तिसंयोजकम् ।
अष्टमूर्तिप्रभुश्लोकसंलोखकं
तं कविं कालिदासं नुमस्सादरम् ॥२॥

नाट्यकारं विशिष्टं महापणिदत्तं
मूढ़ताहारकं लोकाक्यादिम् ।
कालिकापुत्रकं चण्डिकासेवकं
तं कविं कालिदासं नुमस्सादरम् ॥३॥

यस्य काव्यं परित्वा यतो मोदते
नृत्योशानविद्याप्रदा शारदा ।
प्रौदेश्वरित्यविद्यालयं प्रेरकं
तं कविं कालिदासं नुमस्सादरम् ॥४॥

काव्यशास्त्रं विना यति नो पूर्णतां
वच्च सत्यं विना येन नो भारतम् ।
बालकानां जनानां समेषां प्रियं
तं कविं कालिदासं नुमस्सादरम् ॥५॥

-ईशान तिवारी
व्याकारण विभाग
काशी हिन्दू विश्वविद्यालय

१६ दिसम्बर: २०२४ - ३१ दिसम्बर: २०२४ पर्यन्तम्

सदीपरामः स्वपुरीं प्रयाति

ववुस्समीरा: दशकन्धरस्य जातावरुद्धाः यनपापभारद्
जग्मुमीरीशः दुतिल्लासीलामालयं रामपदाद्वलोभात्।
पुषुख्वा: काँशचरकालतप्ता: सीतापतः पादवियोगशुष्का:,
अवापुराह्लादकदम्बवृद्धाः यथा १७ गतप्राणमनुष्ठहप्तः॥१॥

डा. अन्वरीशकुमारमिश्र
(सहायकप्राचार्य)

पापात विद्यालयभित्तिकासु विप्रो यजुर्मन्त्रमहे प्रसन्नो, भरतमिश्रसंस्कृतमहाविद्यालय
ननाद देवालयभित्तिकासु मृद्गवेणु रजसाभिलिप्तम्।
पपात शीताच्छजलाशयेषु सुनिश्चिराद् पूर्ववदद्रिमूलाज्,
जगाद नीडान्तरसन्निविष्टः पक्षी यथा ना वदतीति वाचां ॥२॥

सुजज्वलुर्दीपशिखा यथेमा: त्रेतायुगे रामसमागते ७ ये,

चचाल धारा सरयूसुनद्या: गतावरुद्धा वनवासकालात्।

साकेतवासत्व्यज्ञानाः प्रसन्नाः भूत्वा तदैते ननृतुर्मग्याम् ,
कथंप्रसन्ना नभवेयुरेतह्यकिञ्चनाः काञ्चनमाप्तवन्तः॥३॥

उत्तराखण्ड-संस्कृत-अकादमी द्वारा संस्कृत शिक्षकेभ्यः आयोजिता

हरिद्वारम्। उत्तराखण्ड संस्कृत अकादमी द्वारा प्रदेशस्य संस्कृत विद्यालयीयमहाविद्यालयीय शिक्षकेभ्यः शिक्षण कौशल विकासाय त्रि-दिवसीय संस्कृत शिक्षक कार्यशाला आयोजिता। तत्र शुभार्थं दीप प्रज्वलनेन सरस्वती वंदनया जातः। सचिवः डॉ. वाजश्रवा आर्यः कथितवान् यत् संस्कृत अकादमी प्रदेशस्य द्वितीय राजभाषा संस्कृतस्य संरक्षणसंबर्धनाय निरंतरं कार्यं कुर्वती अस्ति।

कार्यशाला संयोजक किशोरी लाल रत्नांडी कथितवान् यत्।

संस्कृत संबंधन प्रतिष्ठानस्य षड्सदस्यीयदलेन दिनत्रये १५ सन्नाटां माध्यमेन

प्रदेशस्य ५० संस्कृत शिक्षकाः प्रशिक्षिताः। संस्कृत संबंधन प्रतिष्ठानस्य निदेशकः मुख्यप्रशिक्षकः डॉ. चांदकिरण सलूजा प्रशिक्षण सत्रात् पूर्वं प्रशिक्षणार्थिनः शिक्षकान् समबोधयत् यत् संस्कृत केवल भाषा न अपितु जीवन शैली। शिक्षालक्ष्यं बालकस्य सर्वांगीण विकासः कर्णीयः अस्ति, यत्र शिक्षकस्य भूमिका सर्वोपरि अस्ति।

कार्यक्रमस्य अध्यक्षः उत्तराखण्ड संस्कृत विश्वविद्यालयस्य कुलपतिः प्रो. विनेश चंद्र शास्त्री कथितवान् यत् प्रदेशस्य द्वितीय राजभाषा संस्कृतम् अतः संस्कृत विद्यालयानां महाविद्यालयानां च शिक्षकाः प्रशिक्षणै भागं गृहीयुः। संस्कृत संबंधन प्रतिष्ठानस्य पालक लक्ष्मी नरसिंहन्, विष्णु उपाध्यायः, पारुल सिंहः, सुनीलकुमार शर्मा, मनमोहन शर्मा अकादम्या: प्रशासनिक अधिकारी लीला रावतः, डॉ. प्रकाशचन्द्र पन्तः, विवेकः, मोहित रावतः, प्रीतमः, पंकजनेंगी, सुरीलः, आकांक्षा त्रिपाठी, बेबी, अवधेशः, कविता शर्मा, ओमप्रकाशभट्टः, अश्वनी, संतोषः, सुंदरः, मुकेशः, लक्ष्मी चंदः, अजयः च उपस्थिताः।

केन्द्रीय-संस्कृत-विश्वविद्यालये गीता-जयन्ती भारतीय-भाषा-उत्सवः इत्यनयोः जातम् आयोजनम्

दिल्ली (अजय कुमार मिश्रा)। केन्द्रीय संस्कृत विश्वविद्यालय, दिल्ली इत्यस्य कुलपतिः प्रो

श्रीनिवास वरखेड़ी गीता जयन्ती भारतीय भाषा उत्सवं च उपलक्ष्य कथितवान् यत् गीता अद्यतनाय समग्रजगते प्रेरणास्पदा शिक्षाप्रदा च। अद्यतन विश्वः मानव समाजः च विविध प्रकारैः मानसिक्या आणविक्या च

व्यग्रतया द्वन्द्वात्मिकया ग्रसितौ यथोर्निराकरणे अस्य विश्व ग्रन्थस्य वैशिकं योगदानं भविष्यति।

विश्वविद्यालयस्यैव सारस्वत सभागारे अत्रत्याः अधिकारिणः कर्मचारिणश्च सम्मिल्य अत्यन्तम् उत्पादेन गीता जयन्ती भारतीय भाषा दिवसं समाचरितवत्तः। यत्र हिन्दी, मैथिली, भोजपुरी, कन्दू, मराठी, गुजराती, बांग्ला हरियाणवी, तमिल, कांगड़ी, मलयालम, राजस्थानी पंजाबी इत्यासु भारतीय भाषासु गीता माहात्म्येन सह भारतीय भाषाणां माध्यमेन भारतीय भाषाणां विषये स्वीयान् विचारान् उपस्थापितवत्तः। निदेशकः, प्रकाशन विभागः, प्रो. काशीनाथ न्योपाने अधिष्ठाता, शैक्षणिकः, प्रो. मदन मोहन झा, कुल सचिव प्रो. आर.जी. मुरली कृष्णः चापि क्रमशः नेपाली, उडिया तेलगू इत्यासां भाषाणां माध्यमेन गीतया सह भारतीय भाषाणां महत्व विषये स्वीयविचारान् व्यक्तीकृतवत्तः किया। प्रो. मुरली मणि प्रवाल शैली या संस्कृतेन सह अन्य भारतीय भाषाः समन्विताः कृत्वा लिख्यते तदीयेन उदाहरणेन सह स्वरं मनोरम प्रस्तुतिं कृतवान्।

खुशबू, रंगत व स्वाद का अहसास,

MDH केसर जब हो पास।

MDH KESAR

खाने में स्वादिष्ट

सोया वडियां चूरा

For More Information Visit us on : [www.mdhspices.com](#)

Instagram: [mdhspicesofficial](#) | YouTube: [mdhspicesofficial](#) | Facebook: [mdhspicesofficial](#) | X: [SpicesMDH](#)

PATANJALI

यथा सुश्रुतः, चरकः च्यवनः इत्येषाम् ऋषीणां परम्परायाः वास्तविकतया निर्वहता आयुर्वेदक्षेत्रे विश्वस्य श्रेष्ठसंस्थानेन पतञ्जलिना

51 औषधैः केसरयुक्तः निर्मितः श्रेष्ठतमं पतंजलि च्यवनप्राशः च्यवनप्राशः किमर्थम् ?

शैत्यं, प्रतिशयायः, कफः, शीतम् इत्येभ्यः सरक्ष्य रेस्पिरेटरीतं दृढं करोति, शतशो रोगैः सह योन्दु बलं ददाति।

शरीरे प्रतिरोधक-क्षमतावर्धकं आयुर्वेदिकम् उत्तमं खाद्यं, यत् रोगेभ्यः सरक्ष्य सदा यौवनत्वं स्थापयति।

बालानां सम्पूर्णशारीरिकाय पोषणाय, तीव्रसूत्रये, उत्तमाय प्रतितन्त्राय बालप्राशः अवश्यं खादनीयम्।

मधुमेहग्रस्तेभ्यः च्यवनप्रभा (नो एडेड शुगर) उपलब्धा।

अस्माकं प्रेरणासोतः— स्व. प० रामकिशोरशर्मा, स्व. पद्मश्री डॉ. रमाकान्तशुक्लः

परामर्शकाः—डॉ. बलदेवानन्दसागरः, प्रो. वाचस्पति मिश्रः, डॉ. अरविन्दकुमारतिवारी, डॉ. राधेश्यामअवस्थी, सम्पादिका—मञ्जूशर्मा, सम्पादकमण्डलम्—डॉ. सुन्दरनारायणज्ञा, डॉ. सुरेन्द्रमहतो, डॉ. विमलेन्दु कुमार त्रिपाठी, डॉ. संदीपकुमार उपाध्याय, धीरजमैठाणी, प्रबन्धसम्पादकौ—वेदप्रकाशशर्मा, नेहाशर्मा च,

स्वत्वाधिकारिणा, मुद्रिका, प्रकाशिका सम्पादिका च मञ्जूशर्महोदया लक्षणिटर्स ५२१/८ बी, भूतल, वित्तिा सं. - १४, आदर्शमोहल्ला, मौजुपुरग्राम, देहली-५३: मुद्रयित्वा ए-२३२, वर्जीगाँवदार्मा: भजनपुरा, देहली-५३ इत्यतः प्रकाशितम्।

दूरध्वाः ०९३११०८६७५१ ई-मेल: sanskritsamvad@gmail.com, RNI No.: DELSAN/2011/38660 DL(E)-20/5534/2021-23 केन्द्रीयसंस्कृतविश्वविद्यालय: नवदेहली अनुदानेन प्रकाशयानं पत्रमिदम्।